

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

08 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Lefter Stela în numele părții vătămate Crîșmaru Ala, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Ciorici Ivan xxx, născut la xxx, originar din xxx, domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.06.2015 – 25.05.2020;

Instanța de apel: 27.07.2020 – 24.11.2020;

Instanța de recurs: 19.04.2021 – 08.02.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 25 mai 2020, procesul penal în privința lui Ciorici Ivan învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal a fost încetat în legătură cu faptul că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, Ciorici Ivan a fost învinuit de faptul că la 05 octombrie 2012, aproximativ în jurul orelor 06.30 aflându-se în loc public, pe teritoriul Î.M „Piața Șoldănești” în centrul or. Șoldănești pe str. Prieteniei nr.3, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism deosebit, în prezența mai multor oameni din piață, fără nici un temei, folosind o țeavă metalică i-a aplicat o lovitură în regiunea occipitală a capului cet. Crîșmaru Ala, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.282 din 07.08.2014, dureri fizice.

Acțiunile inculpatului Ciorici Ivan, de către organul de urmărire penală au fost încadrate în baza art.287 alin.(3) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, care au fost săvârșite cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Lefter Stela în interesele părții vătămate Crîșmaru Ala, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Ciorici Ivan să fie recunoscut vinovat pe capătul de învinuire adusă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că procurorul nu a stabilit complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, și nu a verificat legalitatea probelor administrate, prin prisma cerințelor de fapt și de drept, deși la caz s-a identificat admiterea mai multor încălcări de ordin procesual, care afectează legalitatea procesului penal desfășurat, iar în consecință, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că aceste încălcări duc la încetarea procesului penal, în legătură cu constatarea circumstanțelor care exclud sau condiționează tragerea lui Ciorici Ivan la răspundere penală pentru fapta încriminată.

Astfel, din analiza materialelor cauzei penale, instanța de apel a remarcat faptul că, la cererea cet. Ala Crîșmaru, organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Șoldănești la 19.11.2012 a pornit urmărirea penală pe dosarul nr.2012470335 în privința lui Ciorici Ivan în baza art.151 alin.(1) Cod penal constatând că, *la 5 octombrie 2012 aproximativ pe la orele 06:30 minute, cet. Ciorici Ivan, aflându-se în apropiere de piața centrală din or. Șoldănești, intenționat, cu un obiect din metal, i-a aplicat cet. Crîșmaru Ala o lovitură în regiunea occipitală, cauzându-i conform raportului de examinare medico-legală leziuni corporale grave sub formă de traumă craniu-cerebrală închisă, contuzie cerebrală minoră, fractura osului occipital pe dreapta cu implicarea ambelor lamele, edem a țesuturilor moi a capului occipital (Vol.1 f.d.1).*

La 22 februarie 2013, organul de urmărire penală a emis ordonanța de recunoaștere a lui Ciorici Ivan în calitate de bănuț în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal, invocând că în circumstanțele expuse supra Ciorici Ivan i-a cauzat lui Crîșmaru Ala leziuni corporale grave.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.127 din 30 mai 2013, leziuni traumatice osoase lipsesc, starea descrisă anterior ca fractură corespunde structurii anatomice a oaselor craniului, careva schimbări patologice în substratul cerebral (hematoame epidurale, subdurale, intracerebrale și altele), la Crîșmaru Ala lipsesc.

Conform concluziilor tomografiei computerizate din 16.10.2012, date tomografice pentru colecții patologice, sau sectoare de contuzie cerebrală nu s-au depistat, din ce reiese că, diagnosticul de contuzie cerebrală minoră nu s-a confirmat și leziunile descrise în documentele medicale au fost calificate ca vătămare corporală ușoară.

La 09.08.2013, în privința bănuțului Ciorici Ivan pe art.151 alin.(1) Cod penal, *s-a dispus încetarea urmăririi penale în temeiul art.275 pct.(3) Cod de procedură penală, în legătură cu lipsa în acțiunile bănuțului a elementelor infracțiunii, dispunând de asemenea și scoaterea sa integral de sub urmărirea penală (Vol.1 f.d.90-91).*

În același timp, instanța de apel a reținut că, pentru faptele lor împotriva lui Ciorici Ivan și Vasluian Olesea, ***Judecătoria Șoldănești prin sentința din 28 aprilie 2015 i-a condamnat pe Crîșmaru Valeriu și Catrinici Veaceslav pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pentru acțiuni care au avut loc în aceleași circumstanțe, timp și în același loc incriminate lui Ciorici Ivan.***

Crîșmaru Ala a contestat ordonanța din 09.08.2013, la judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Șoldănești, solicitând anularea acesteia ca ilegală, motivând că a respectat cerințele prevăzute de art.289-299¹ Cod de procedură penală, a atacat-o la procurorul ierarhic superior, însă nu a primit răspuns în termenul stabilit.

În cadrul primei instanțe, Crîșmaru Ala în rezultatul procesului contradictoriu cu procurorul, a căzut de acord cu rezultatul Raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.127 din 30 mai 2013, că în urma loviturii lui Ciorici Ion la ea au fost constatate leziuni corporale ușoare și nu grave, dar a solicitat anularea Ordonanței de încetare a urmăririi penale din motivul că ordonanța nu conține motivarea privitor la faptul că acțiunile lui Ciorici Ivan întrunesc elementele contravenției prevăzute de art.78 Cod contravențional, pe faptul că ei i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

La 07 noiembrie 2013, prin încheierea judecătorului de instrucție a fost repusă în termen și admisă plângerea lui Crîșmaru Ala împotriva ordonanței de încetare a urmăririi penale din 09.08.2013 și ordonanței procurorului ierarhic superior din 17.09.2013 privind respingerea plângerii lui Crîșmaru Ala.

Prin ordonanța din 10 martie 2014, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală integral a lui Ciorici Ivan în legătură cu lipsa faptului infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) din Codul penal și clasarea urmăririi penale.

Prin același act, procurorul a constatat că, conform art.63 alin.(2) pct.3) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate mai mult de 3 luni, concluzionând că termenul de aflare a lui Ciorici Ion în calitate de bănuit a expirat la 22 mai 2013.

Totodată procurorul a indicat că acțiunile lui Ciorici Ivan întrunesc elementele componente de contravenție prevăzută de art.78 Cod Contravențional sub aspectul vătămării intenționate ușoare a integrității corporale, însă luând în calcul că acțiunile lui Ciorici Ivan s-au consumat la 05 octombrie 2012, iar termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni și acesta curge de la data săvârșirii contravenției, a stabilit că termenul a expirat la 05 ianuarie 2013 și prescripția a înlăturat răspunderea contravențională (Vol.1 f.d.152-154).

Prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 19.03.2014, s-a dispus anularea hotărârii din 10.03.2014 (Vol.1 f.d.160-162).

Prin ordonanța prim-adjunctului procurorului general din 04.04.2014, s-a dispus retragerea cauzei penale din gestiunea organelor judiciare din Șoldănești, cu transmiterea acesteia organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Rezina pentru continuarea urmăririi penale (Vol.1 f.d.166-167).

Potrivit concluziilor expuse în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.198 efectuată în perioada 10 iunie 2014 - 23 iunie 2014 la Crîșmaru Ala nu au fost stabilite careva leziuni corporale.

Pe data de 08.10.2014, organul de urmărire penală a început urmărirea penală în cauza nr.2014280474 în privința lui Ciorici Ivan în baza art.287 alin.(3) Cod penal, constatând că, la 05 octombrie 2012 aproximativ pe la orele 06:30 cet. Ciorici Ivan, aflându-se în apropiere de piața centrală din or. Șoldănești, încălcând grosolan ordinea publică, dorind să-și manifeste superioritatea, folosind o țevă de metal, i-a aplicat o lovitură în regiunea occipitală a capului cet. Crîșmaru Ala cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală cu nr.282 din 07.08.2014 dureri fizice (Vol.1 f.d.230).

Instanța de apel a reținut că, urmărirea penală din 08.10.2014, a fost pornită în lipsa unui act de sesizare dintre cele prevăzute la art.262 din Codul de procedură penală, doar în temeiul unui raport al ofițerului de urmărire penală care invoca tot circumstanțe bazate pe rezultatele urmăririi penale nr.2012470335. Or, conform alin.(1) art.28 din Codul de

procedură penală, procurorul și organul de urmărire penală au obligația, în limitele competenței lor, de a porni urmărirea penală în cazul în care sânt sesizate, în modul prevăzut de prezentul cod, că s-a săvârșit o infracțiune și de a efectua acțiunile necesare în vederea constatării faptei penale și a persoanei vinovate.

Conform art.274 alin.(2) din Codul de procedură penală, în cazul în care organul de urmărire penală sau procurorul se autosesizează în privința începerii urmăririi penale, el întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată, apoi, prin ordonanță, dispune începerea urmăririi penale.

Astfel, prin ordonanța din 20.10.2014, prim-adjunctului procurorului general dispunând efectuarea urmăririi penale organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Rezina, a constatat că “între faptele investigate în prezenta cauză și cele din cauza penală nr.2012470335 sunt elemente de conexitate” (Vol.1 f.d.240).

Ordonanța din 05.12.2014 cauza penală nr.2012470335, în baza art.151 alin.(1) din Codul penal și nr.2014280474 în baza art.287 alin.(3) din Codul penal au fost conexe într-o singură procedură.

La 05 decembrie 2014, Ciorici Ivan a fost recunoscut în calitate de bănuit în baza art.287 alin.(3) din Codul penal “privind acțiunile huliganice în privința cet. Crîșmaru Ala comise la 19.11.2012 în piața orășenească a or. Șoldănești, prin ce ultimei s-au cauzat dureri și suferințe fizice (Vol.1 f.d.246).

La 27.02.2015, Ciorici Ivan a fost pus sub învinuire în baza art.287 alin.(3) Cod penal (Vol.1 f.d.246), însă, reieșind din acțiunile organelor de drept, care sunt îndreptate direct în vederea investigării implicării unei persoane concrete, după cum la caz se determinau cert drept a fi cele ale lui Ciorici Ivan cu referire la art.151 alin.(1) Cod penal și la art.287 alin.(3) Cod penal, acesta deja urma a fi recunoscut ca fiind acuzat.

Așadar, instanța de apel a reținut că, urmărirea penală în cauza penală nr.2012470335 a fost începută în privința persoanei concrete – Ciorici Ivan, bănuit de săvârșirea unei infracțiuni concrete prevăzute de art.151 alin.(1) din Codul penal, termenul de aflare a lui Ciorici Ivan în calitate de bănuit a început a curge la 19 noiembrie 2012 și acest termen de 3 luni prevăzut de art.63 din Codul de procedură penală a expirat la 18 februarie 2013, iar acordul procurorului general și al adjuncților săi privind prelungirea acestui termen până la 6 luni n-a fost solicitat.

Urmărirea penală în cauza penală nr.2014280474 a fost începută în privința persoanei concrete – Ciorici Ivan, bănuit de săvârșirea unei infracțiuni concrete prevăzute de art.287 alin.(3) din Codul penal, termenul de aflare a lui Ciorici Ivan în calitate de bănuit a început a curge la 08.10.2014 și acest termen de 3 luni prevăzut de art.63 Cod de procedură penală a expirat la 08.01.2015, acordul procurorului general și al adjuncților săi privind prelungirea acestui termen până la 6 luni, nefiind fost solicitat. Or, Ciorici Ivan a fost pus sub învinuire în baza art.287 alin.(3) din Codul penal doar la 27.02.2015.

De facto Ciorici Ivan a fost ținut în calitate de bănuit timp de 1 an 25 de zile, care include perioada de timp cuprinsă între 19.11.2012–09.08.2013 și 07.11.2013–10.03.2014, adică de la începerea urmăririi penale și până la data emiterii de către procuror a ordonanței din 10 martie 2014 privind clasarea urmăririi penale în cauza penală nr.2012470335 în privința lui Ciorici Ivan, care a fost scos integral de sub urmărire, în legătură cu lipsa faptului infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, conform art.275 pct. 3) Cod de procedură penală.

Astfel instanța de fond corect a stabilit că, urmărirea penală a fost începută de două ori pentru aceeași faptă, calificarea acțiunilor inculpatului deja în baza art.287 alin.(3) Cod penal, constituind o camuflare a intenției organului de urmărire penală de a menține din punct de vedere procesual inculpatul într-un cadru infrațional artificial creat. Or, nimic nu împiedica organul de urmărire penală să includă, eventual, și calificarea făcută ulterior acțiunilor inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal, în investigația (ordonanța de pornire) demarată încă la 19.11.2012 în baza art.151 alin.(1) Cod penal. Aceasta deoarece cea de a doua cauză a fost pornită exact în baza a acelorași circumstanțe care au servit temei de pornire a urmăririi penale la 19.11.2012, nefiind constatate fapte noi sau măcar, recent descoperite.

Mai mult, recunoașterea lui Ciorici Ivan în calitate de bănuit pe art.287 alin.(3) Cod penal este formală și neîntemeiată inclusiv și pe motivul că organul de urmărire penală nu a acumulat probe de a concluziona despre comiterea infracțiunii de huliganism și de pricinuire a leziunilor corporale cet. Crîșmaru Ala.

În acest context, instanța de apel a menționat că, pentru a nu transforma dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă într-un drept absolut, ceea ce ar împiedica descoperirea infracțiunilor și criminalilor, sistemele de drept, inclusiv Convenția Europeană pentru drepturile Omului, au reglementat expres derogările admisibile. Aceste derogări oferă organelor de urmărire penală posibilitatea de a relua urmărirea și sânt formulate exhaustiv, în termeni aproape identici, în art.art.22, 287 Cod de procedură penală, precum și în art.4 al Protocolului nr.7 la Convenție. Conform acestor norme, reluarea urmăririi penale se admite numai dacă “fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sânt de natură să afecteze hotărârea pronunțată”.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, la 30.05.2014, s-a dispus efectuarea unei expertize în comisie (repetat) și din Raportul nr.198 din 23 iunie 2014 rezultă concluzia că la cet. Crîșmaru Ala leziuni corporale nu sunt consemnate.

Mai mult, în instanță a fost audiat expertul Tighineanu Sergiu, care a dat depoziții ce demonstrează temeinicia și obiectivitatea Raportului nr.198 din 23 iunie 2014 din care rezultă concluzia că - la Crîșmaru Ala leziuni corporale nu au fost stabilite.

Instanța de fond a menționat că în privința lui Ciorici Ivan, nu există o soluție în legătură cu încriminarea art.151 alin.(1) Cod penal, care a fost recunoscut bănuit încă la data de 22.02.2013.

În continuare, instanța de apel a remarcat că procurorul, contrar prevederilor art.296 alin.(4) Cod de procedură penală, nu a indicat data întocmirii rechizitoriului. La fel, din învinuire nu reiese dacă inculpatul a acționat intenționat sau cu altă formă de vinovăție cu referire la fiecare dintre acțiunile ce i se incriminează. Or, în actul de învinuire urma să se incrimineze concret locul, timpul săvârșirii fiecăreia dintre faptele incriminate, forma de vinovăție și consecințele juridice care au putut fi produse datorită acțiunilor inculpatului.

Prin urmare, instanța corect a ajuns la concluzia că, partea acuzării contrar prevederilor art.art.281 alin.(2), 296 Cod de procedură penală, nu a adus învinuirea în aspectul în care a susținut-o pe parcursul judecării cauzei și anume, că probele administrate demonstrează vinovăția inculpatului de săvârșirea acțiunilor incriminate.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că în cauza deferită judecării, reieșind din analiza textuală a rechizitoriului, nu au fost respectate prevederile art.297 Cod de procedură penală, învinuirea înaintată inculpatului fiind incertă, nefiind formulată cu

maximă precizie și claritate. Prin urmare, procedând în asemenea mod, a avut loc încălcarea art.6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”.

Ca urmare, instanța de apel a respins ca fiind nefondată poziția avocatului Lefter Stela în interesele părții vătămate Crîșmaru Ala precum că, inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat și atras la răspundere penală, or urmărirea penală în privința inculpatului a fost începută de două ori pentru aceeași faptă, calificarea acțiunilor inculpatului inițial fiind în baza art.151 alin.(1) Cod penal, ulterior în baza art. 287 alin.(3) din Codul penal, or organul de urmărire penală urma să includă, eventual, și calificarea făcută ulterior acțiunilor inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal, în investigația (ordonanța de pornire) demarată încă la 19.11.2012 în baza art.151 alin.(1) Cod penal, deoarece cea de a doua cauză a fost pornită exact în baza aceluiași circumstanțe care au servit temei de pornire a urmăririi penale la 19.11.2012, nefiind constatate fapte noi sau măcar, recent descoperite.

Astfel instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal în privința lui Ciorici Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal în legătură cu faptul că, există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

5. Avocatul Lefter Stela în numele părții vătămate Crîșmaru Ala, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de ape și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor sale, avocatul invocă următoarele argumente:

- instanța de apel menționând încălcările procedurale din cadrul urmăririi penale, a neglijat în totalmente interesele părții vătămate. Instanța de apel a încetat procesul penal pe circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale - însă nu s-a expus asupra vinovăției inculpatului având în vedere suferințele fizice suportate de partea vătămată, ceia ce o privează pe aceasta de a pretinde la careva pretenții față de inculpat, care a suferit în urma acțiunilor huliganice ale acestuia. În așa fel, partea vătămată a fost lipsită de o judecată echitabilă;

- în cazul în care instanțele de fond au găsit temeiuri de a înceta procesul penal, cel puțin urmau să se expună la legalitatea acțiunilor inculpatului, or din materialele cauzei și din declarațiile însăși a inculpatului se stabilesc elementele cel puțin a infracțiunii încadrate de către partea acuzării în limitele art.287 alin.(3) Cod penal;

- luând în considerație faptul că asupra calificativului art.287 alin.(3) Cod penal - nu influențează gravitatea leziunilor corporale ale părților vătămate, instanța de apel urma să clarifice circumstanțele speței reieșind din caracteristicile care urmează să fie prezente obligator în cazul calificării acțiunilor de acest gen:1) dacă acțiunile inculpatului au adus la încălcarea grosolană a ordinii publice cu exprimarea vădită a lipsei de respect față de societate; 2) dacă această crimă s-a săvârșit în loc public cu încercarea de a aplica armele de foc sau alte obiecte folosite în calitate de arme ... cu ajutorul cărora sau creează un pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor 3) dacă s-a realizat latura subiectivă a huliganismului adică dacă infracțiunea s-a comis cu intenție directă;

- prima instanță a cercetat aceste aspecte, însă nu s-a expus în sentința sa asupra lor nici în partea descriptivă și nici în dispozitivul ei, iar instanța de apel nu s-a expus în general asupra acestui aspect în cadrul examinării apelului declarat;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, astfel potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală - constituie temei de admitere a recursului, dând apreciere doar acțiunilor organului de urmărire penală;

- partea vătămată fiind victima unui atentat la integritatea sa fizică din partea inculpatului – prima instanță precum și cea de apel au lăsat-o fără nici o ocrotire din partea statului. Instanțele de fond au încălcat părții vătămate dreptul la un proces echitabil, încălcând prevederile art.6 CEDO - fapt pe care a fost invocat și în instanța de apel, însă instanța nu s-a expus.

6. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că, avocatul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit reține că, în esență, criticele apărătorului se axează pe ideea că instanța de apel la caz s-a expus doar asupra omisiunilor organului de urmărire penală, fără a examina argumentele expuse în apel.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu este unul argumentat, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Potrivit prevederilor art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră nefondate argumentele recurentului în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare

privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente, ceea ce în cazul dat nu s-a realizat.

În speță, Colegiul penal lărgit consideră neîntemeiat argumentul avocatului precum că, instanța de apel nu a respectat cerințele art.414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de încetare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investite cu o situație de fapt, instanțele de fond, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, au expus situația de fapt reținută în cauză și au adoptat hotărâri de încetare în privința lui Ciorici Ivan în cele incriminate în baza art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal lărgit, cercetând suplimentar materialele dosarului, specifică faptul că, judecând apelul, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de încetare în privința lui Ciorici Ivan.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs relevă că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocatul părții vătămate, cu menținerea sentinței de încetare a procesului penal.

Reiterând prevederile art.art.22 alin.(1), 251 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, instanțele de fond corect au stabilit că urmărirea penală a fost începută de două ori pentru aceeași faptă, calificarea acțiunilor inculpatului deja în baza art.287 alin.(3) Cod penal, constituind o camuflare a intenției organului de urmărire penală de a menține din punct de vedere procesual inculpatul într-un cadru infracțional artificial creat. Or, instanța de recurs evidențiază în același timp că în privința lui Ciorici Ivan, nu există o soluție pe capătul incriminat în baza art.151 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că, instanțele de fond au neglijat totalmente interesele părții vătămate, instanța de recurs subliniază că instanțele de fond în mod corect au asigurat un echilibru just între interesele părții vătămate și necesitatea de a asigura eficiența sistemului justiției penale.

Totodată, Colegiul penal lărgit respinge alegațiile invocate de către apărare precum că, instanța de apel a omis să se pronunțe detaliat și amănunțit asupra tuturor argumentelor invocate în apel de către avocat. Or, avocatul avea obligația să concretizeze care anume argumente nu au fost apreciate de către instanța de apel.

Mai mult, referitor la temeiul de recurs invocat de recurent (pct.6), Colegiul penal reține că, nu a stabilit nici o argumentare corespunzătoare în susținerea acestui temei, criticarea deciziei instanței de apel în sensul temeiului invocat purtând un caracter formal și respectiv, fiind neîntemeiată.

În plus, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4.

din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.113-122, vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de avocatul Lefter Stela în numele părții vătămate Crîșmaru Ala, ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, soluția adoptată de către instanța de apel fiind legală și întemeiată, recursul ordinar urmând a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Lefter Stela în numele părții vătămate Crîșmaru Ala, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Ciorici Ivan xxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 17 martie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie